Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pharisei de ieunio gloriant. qi qui legē secunt ieunę
mentis famē patiunt eternā. qui ū uerbū inuiten
orib; animę receperunt celestis alimenti a fontis
ubertate recreari esurire a sitire ñ possunt.
5 Atibe audiens ait. Non ē opus ualentib; medicus sed
male habentib. Se ipsū medicū dicit cuius cruore
sanati sumus. sanos aut a iustos appellat eos q̄ sub
legis sue iustitia p̄sumentes grām euglii ñ querunt.
Male habentes appellat eos q̄ suę fragilitatis conscii
xp̄i gr̄e p̄ penitendo colla subiuncunt. Euntes autē
6 discite q̄d ē misericordiam uolo a ñ sacrificiū. Hisdem
stultę uituperationis euntes discant p̄ opera misericę
ut supnę sibimā misericę p̄mia consequantur:
Non enī ueni uocare iustos s; peccatores. id ē ñ ut falso
se iustificantes inani fauore extollerē s; ut p̄ penitentes
misericiter colligerē. Tunc accesserunt ad eū discipli
ohis dicentes. Quare nos a pharisei ieunamus fre
quenī discipli aut tui ñ ieunant. Marcus a lucas
ita hoc narrant quasi alii aliq̄ hanc ei questionē in
tulerunt. Unde colligendū est a plurib; quib; libā
hanc questionē intulerunt hanc questionē dno esse ob
iectā. Spiritalī autē illi ieunabant q̄ spīalib; bonis ab
stinentes ieuno corde tabescebant traditiones hominū
sequendo. qui ū xp̄i incorporant amore ñ possunt ieu
nare. qi ipsius sanguine epulantur a carne.